

Č. j.: 2R 27/02 – Hr

V Brně dne 10. září 2002

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 24.5.2002 podaném Statutárním městem Olomouc, zast. primátorem Ing. Martinem Tesaříkem, se sídlem Horní náměstí 1, 771 27 Olomouc, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. VZ/S52/02-152/2241/02-Te ze dne 3.5.2002 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Statutárního města Olomouc, se sídlem Horní náměstí 1, 771 27 Olomouc,

m ě n í m

podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, napadené rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže takto:

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 6.3.2002 z vlastního podnětu podle § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb., ve věci přezkoumávání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele statutárního města Olomouc, Horní náměstí 1, 771 27 Olomouc, zastoupeného primátorem města Ing. Martinem Tesaříkem, učiněných:

- I. při zadání veřejné zakázky „Úpravy přednádražního prostoru – I. a II. etapa“ formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb. uveřejněním dne 21.2.2001 v Obchodním věstníku č. 8/01 pod zn. 114979-08/01, a dále při zadání veřejných zakázek na „provedení prací a dodávek – víceprací“ k původní veřejné zakázce „Úpravy přednádražního prostoru – I. a II. etapa“, na něž byly uzavřeny dodatky č. 1 ze dne 10.8.2001 a č. 2 ze dne 15.11.2001 ke smlouvě o dílo č. 05-51-3265 ze dne 2.5.2001

a dále učiněných

při zadání veřejných zakázek na „provedení prací a dodávek – víceprací“ k původní veřejné zakázce na dodávku souboru staveb „1. Olomouc, Horní náměstí, úprava veřej. Ploch, 2. Olomouc, Horní náměstí, kanalizace, 3. Olomouc, rekonstrukce vodovodu a kanalizace v nádvoří radnice“ zadané formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., uveřejněním dne 16.4.1997 v Obchodním věstníku č. 15/97 pod zn. 035564-15/97, na něž byly uzavřeny dodatky č. 2 ze dne 18.10.1998, č. 4 ze dne 27.9.2000 a č. 6 ze dne 29.10.2001 ke smlouvě o dílo č. 13297 ze dne 18.6.1997, a dále při zadání veřejné zakázky na „rozšíření předmětu díla o výrobu a osazení modelu historického jádra města Olomouce“, na kterou byl uzavřen dodatek č. 5 ze dne 10.1.2001 ke smlouvě o dílo č. 05-51-3265 ze dne 2.5.2001,

rozhodl takto:

- I. Zadavatel statutární město Olomouc porušil závažným způsobem ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb., v návaznosti na § 67 odst. 1 téhož zákona tím, že veřejné zakázky na „provedení prací a dodávek – víceprací“, na něž byly uzavřeny dodatky č. 1 ze dne 10.8.2001 a č. 2 ze dne 15.11.2001 ke smlouvě o dílo č. 05-51-3265 ze dne 2.5.2001, zadal, aniž by splnil podmínky stanovené v části třetí tohoto zákona,

- II. Zadavatel statutární město Olomouc porušil závažným způsobem:
  - ustanovení § 3 odst. 3 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb., v návaznosti na § 67 odst. 1 téhož zákona tím, že veřejnou zakázku na „provedení prací a dodávek – víceprací“, na niž byl uzavřen dodatek č. 2 ze dne 18.10.1998 ke smlouvě o dílo č. 13297 ze dne 18.6.1997, zadal, aniž by splnil podmínky stanovené v části třetí tohoto zákona,
  - ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb. a zákona č. 256/2000 Sb., v návaznosti na § 67 odst. 1 téhož zákona, tím, že veřejnou zakázku na „provedení prací a dodávek – víceprací“, na niž byl uzavřen dodatek č. 4 ze dne 27.9.2000, a veřejnou zakázku na „rozšíření předmětu díla o výrobu a osazení modelu historického jádra města Olomouce“, na niž byl uzavřen dodatek č. 5 ze dne 10.1.2001, oba dodatky se vážící ke smlouvě o dílo č. 13297 ze dne 18.6.1997, zadal, aniž by splnil podmínky stanovené v části třetí tohoto zákona,
  - ustanovení § 3 odst. 4 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb., v návaznosti na § 67 odst. 1 téhož zákona tím, že veřejnou zakázku na „provedení prací a dodávek – víceprací“, na niž byl uzavřen dodatek č. 6 ze dne 29.10.2001 ke smlouvě o dílo č. 13297 ze dne 18.6.1997, zadal, aniž by splnil podmínky stanovené v části třetí tohoto zákona.

Za zjištěná závažná porušení zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, při zadání všech výše zmíněných veřejných zakázek, na něž byly uzavřeny dodatky č. 1 ze dne 10.8.2001 a č. 2 ze dne 15.11.2001 ke smlouvě o dílo

č. 05-51-3265 ze dne 2.5.2001, a dodatky č. 4 ze dne 27.9.2000, č. 5 ze dne 10.1.2001 a č. 6 ze dne 29.10.2001 ke smlouvě o dílo č. 13297 ze dne 18.6.1997, se zadavateli statutárnímu městu Olomouc podle § 62 odst. 1 cit. zákona, ukládá pokuta ve výši 160 000,- Kč (sto šedesát tisíc korun českých). Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-24825621/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol 0520215001.

O d ů v o d n ě n í

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dál jen „Úřad“) si dne 12.12.2001 vyžádal od Statutárního města Olomouc, zast. primátorem Ing. Martinem Tesaříkem, se sídlem Horní náměstí 1, 771 27 Olomouc (dále jen „zadavatel“) dokumentaci o zadávání veřejných zakázek „výstavba bytů“, „oprava olomouckého náměstí a výstavba nové kašny“ a „úprava prostorů před olomouckým nádražím“.

Po prozkoumání předložené dokumentace získal Úřad pochybnosti o správnosti úkonů zadavatele při zadání veřejné zakázky na „provedení prací a dodávek – víceprací“ k původní veřejné zakázce na dodávku stavby „Úpravy přednádražního prostoru – I. a II. etapa“, zadané formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dál jen „zákon“) uveřejněním dne 21.2.2001 v Obchodním věstníku č. 8/01 pod zn. 114979-08/01, na něž byly uzavřeny dodatky č. 1 ze dne 10.8.2001 a č. 2 ze dne 15.11.2001 ke smlouvě o dílo č. 05-51-3265 ze dne 2.5.2001, uzavřené na plnění předmětu původní veřejné zakázky (dále jen „veřejné zakázky ad I.“). Dále získal Úřad pochybnosti o postupu zadavatele při zadání veřejných zakázek na „provedení prací a dodávek – víceprací“ k původní veřejné zakázce na dodávku souboru staveb „1. Olomouc, horní náměstí, úprava veřej. Ploch, 2. Olomouc, horní náměstí, kanalizace, 3. Olomouc, rekonstrukce vodovodu a kanalizace v nádvoří radnice“, zadané formou obchodní veřejné soutěže podle části druhé zákona uveřejněním dne 16.4.1997 v Obchodním věstníku č. 15/97 pod zn. 035564-15/97, na něž byly uzavřeny dodatky č. 2 ze dne 18.10.1998, č. 4 ze dne 27.9.2000 a dodatku č. 6 ze dne 29.10.2001 ke smlouvě o dílo č. 13297 ze dne 18.6.1997, uzavřené na plnění předmětu původní veřejné zakázky, a veřejné zakázky „rozšíření předmětu díla o výrobu a osazení modelu historického jádra města Olomouce“, na niž byl uzavřen dodatek č. 5 ze dne 10.1.2001 ke smlouvě o dílo č. 13297 ze dne 18.6.1997 na plnění předmětu původní veřejné zakázky (dále jen „veřejné zakázky ad II.“).

Na základě těchto svých zjištění Úřad zaslal zadavateli oznámení o zahájení správního řízení. Zadavatel, kterého Úřad označil jako jediného účastníka tohoto řízení, obdržel oznámení dne 6.3.2002 a tímto dnem bylo správní řízení zahájeno.

V oznámení o zahájení správního řízení Úřad uvedl, že v případě veřejných zakázek ad I. byl dne 10.8.2001 k původní smlouvě o dílo uzavřen dodatek č. 1, kterým byla změněna cena díla, a to navýšena o 8 769 938 Kč vč. DPH a následně dne 15.11.2001 byl uzavřen dodatek č. 2, kterým se rozšířil předmět plnění smlouvy o práce a dodávky a navýšila se cena díla o 12 564 660 Kč vč. DPH, přičemž z předložené dokumentace Úřad nezjistil, podle jakých ustanovení zákona zadavatel postupoval při uzavírání předmětných dvou dodatků. V případě veřejných zakázek ad II. Úřad mimo jiné konstatoval, že k původní smlouvě o dílo byl dne 18.10.1998 uzavřen dodatek č. 2, kterým byl předmět jejího plnění rozšířen o

vícepráce a cena navýšena o 1 372 346 Kč vč. DPH, následně dne 27.9.2000 dodatek č. 4, kterým byl změněn předmět plnění o méněpráce a vícenáklady, změnil se termín dokončení úpravy veřejných ploch, kanalizace a rekonstrukce vodovodu a kanalizace na nádvoří radnice do 30.11.1998, stanovil se odpočet méněprací ve výši 7 433 446,80 Kč vč. DPH a navýšila se cena díla o 6 589 874 Kč vč. DPH, poté dne 10.1.2001 dodatek č. 5, kterým se předmět plnění původní smlouvy o dílo rozšířil o výrobu a osazení modelu historického jádra města Olomouce, upravil se termín realizace díla (dokončení modelu) do 30.10.2001, upravil se termín dokončení dlaždičských prací na jižní straně radnice a navýšila se cena díla o 2 466 083,60 Kč vč. DPH a konečně dne 29.10.2001 dodatek č. 6, kterým se navýšila cena díla o 2 429 355,70 Kč vč. DPH a upravil se termín dokončení modelu města Olomouce do 20.12.2001 a nasvětlení Krajinské lékárny do 21.12.2001. Úřad konstatuje, že předložená dokumentace neobsahuje doklady, ze kterých by bylo možno zjistit, podle jakých ustanovení zákona zadavatel postupoval při uzavírání dodatků 2., 4., 5. a 6. Úřad dal zadavateli možnost se k uvedeným skutečnostem vyjádřit do 18.3.2002.

Zadavatel se k oznámení o zahájení správního řízení vyjádřil dopisem ze dne 18.3.2002 a uvedl v něm, že v při zadávání veřejných zakázek ad II se řídil ustanovením § 40 odst. 2 zákona v tehdy platném znění, podle kterého musí smlouva na plnění předmětu veřejné zakázky obsahovat ustanovení, kterým je nabídková cena uchazeče stanovena jako cena nejvýše přípustná a kterou je možné překročit jen za podmínek stanovených ve smlouvě. V souladu s tímto ustanovením zákona pak zadavatel ve smlouvě formuloval v čl. II., odst. 2 smlouvy pravidlo, podle kterého „veškeré změny a doplňky PD budou předem projednány mezi smluvními stranami a projektantem a hrazeny nad rámec této smlouvy jako vícepráce“. Následně pak v čl. V., odst. 3 uvádí, že zhotovitel v ceně uvažuje s inflací ve výši 6 % a bude-li po dobu výstavby „Úředně stanovená inflace“ vyšší, zhotovitel má právo navýšit cenu o rozdíl uvedených inflací. Na základě těchto smluvních ujednání pak zadavatel uzavíral předmětné dodatky č. 2, 4 a 6 pokrývající rozšíření či změnu předmětu díla a s tím související změny ceny, úpravu termínů plnění, resp. navýšení ceny vlivem inflace nad míru dohodnutou ve smlouvě. Svůj postup tedy zadavatel shledává jako zákonný a dále uvádí, že veřejná zakázka nebyla v rozsahu původního předmětu plnění dosud dokončena, a proto nebyl povinen přistupovat k částem díla (kterých se týkaly dodatky) jako k novým veřejným zakázkám. K případu zadání veřejné zakázky ad I. zadavatel rovněž uvádí, že byl povinen dodržet ustanovení § 5 odst. 1 písm. l a § 40 odst. 2 zákona v tehdy platném znění, a proto do původní smlouvy o dílo na předmět plnění veřejné zakázky začlenil ustanovení v části II., bod 7, podle kterého „jakékoliv úpravy předmětu plnění budou provedeny formou písemného dodatku této smlouvy“ a zadavatel si vyhradil právo ještě před nebo v průběhu realizace veřejné zakázky upravit rozsah předmětu plnění, zejména s ohledem na zdroje finančních prostředků. Podle dalších ustanovení smlouvy měly být veškeré vícepráce a méněpráce oceněny jednotkovými cenami podle položkového rozpočtu zhotovitele a ještě před svojí realizací měly být vždy projednány a písemně odsouhlaseny zadavatelem. Rozšíření předmětu díla a s tím související navýšení ceny probíhalo formou dodatků č. 1 a 2 k platné smlouvě a podle názoru zadavatele zcela v souladu s ustanovením § 40 odst. 2 zákona v tehdy platném znění. Zadavatel konstatuje, že uzavírání dodatků ke smlouvám o dílo před dokončením díla je ustálená zvyklost, která je řešena oběma výše citovanými ustanoveními zákona a zavedené interní postupy zadavatele zaručovaly dostatečně objektivní stanovení ceny. Mimořádný způsob zadání veřejné zakázky podle § 50 odst. 1 zákona nebylo podle názoru zadavatele možno použít, neboť tento je k použití pouze v případě dokončených původních zakázek.

Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 3.5.2002 rozhodnutí č. j. VZ/S52/02-152/2241/02-Te, kterým zadavateli uložil pokutu ve výši 160 000,- Kč za

několikanásobná závažná porušení ustanovení § 3 odst. 3 resp. odst. 4 zákona v obou případech zadání veřejných zakázek.

V odůvodnění svého rozhodnutí Úřad uvádí, že byť § 40 odst. 2 zákona nevylučuje určité navýšení ceny oproti nabídkové ceně uchazeče (tedy např. zohlednit vliv inflace, změny kurzu koruny, apod.), nelze z této skutečnosti dovozovat, že zadavatel může stanovit předem možnost změny, resp. rozšíření předmětu veřejné zakázky, nebo provedení víceprací, a z těchto důvodů předem uvažovat s určitým navýšením ceny. Změny, resp. rozšíření původního předmětu plnění veřejné zakázky, vyvolané např. upřesněním či konkrétnější specifikací požadavků na budoucí využívání objektů zjištěním skutečného stavu objektů po bouracích pracích, apod., představují tedy nové veřejné zakázky, které lze případně zadat (při splnění všech zákonných podmínek) mimořádným způsobem zadání veřejné zakázky podle § 50 odst. 1 písm. c) nebo d) zákona. Konkrétně pak k veřejným zakázkám ad I. Úřad uvádí, že předmětnými dodatky byl vždy rozšířen předmět původní veřejné zakázky o práce a dodávky, a protože se jedná o provedení prací, které nebyly součástí sjednaného předmětu plnění veřejné zakázky, představují tyto dodatky nové veřejné zakázky, při jejichž zadání měl postupovat zadavatel v souladu s ustanovením § 3 odst. 4 zákona. Rovněž tak v případě zadávání veřejných zakázek ad II. Úřad konstatuje, že předmětné dodatky č. 2, 4 a 6 k původní smlouvě o dílo měnily či rozšiřovaly předmět smlouvy o práce, které nebyly součástí původního sjednaného předmětu veřejné zakázky, dodatky tedy opět představovaly nové veřejné zakázky a zadavatel měl při jejich zadávání postupovat v souladu s ustanovením § 3 odst. 4 zákona v příslušném platném znění. Úřad konstatovaná porušení zákona posoudil jako závažná, a proto za ně zadavateli uložil pokutu, neboť tento při zadávání veřejných zakázek, na něž byly uzavřeny předmětné dodatky, vůbec nepostupoval podle zákona.

Proti uvedenému rozhodnutí podal zadavatel dne 24.5.2002 rozklad, ve kterém uvádí, že v obou smlouvách o dílo na plnění předmětných veřejných zakázek ad I. i ad II. byly v souladu s platným zněním ustanovení § 40 odst. 2 zákona uvedeny podmínky, za nichž lze překročit výši nabídkové ceny. Přestože podle názoru zadavatele nejsou tyto podmínky pro překročení ceny v zákoně žádným způsobem specifikovány, Úřad bez náležitého podkladu dovozuje, co všechno nelze dělat a zadavatelův postup podle těchto podmínek označuje za porušení zákona, aniž k tomu má v zákoně řádnou oporu. Tento postup Úřadu považuje zadavatel za porušení ustanovení § 15 odst. 1 zákona (blíže nespecifikovaného, zřejmě má zadavatel na mysli zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, pozn. Úřadu), podle kterého „o kontrolním zjištění se pořizuje protokol, který obsahuje zejména popis zjištěných skutečností s uvedením nedostatků a označení ustanovení právních předpisů, které byly porušeny“. Následně zadavatel vyjmenovává, jaké důvody jej přiměly k uzavírání předmětných dodatků a dodává, že pokud by byl výklad zákona Úřadem správný, „pak by nešlo zrealizovat žádnou investiční akci bez jeho porušení resp. nešlo by vůbec realizovat investiční akce, kde dochází k výše uvedeným vlivům“, přičemž dodává, že to jistě nebyl záměr zákonodárce. Zadavatel nesouhlasí s názorem Úřadu, že při každé změně smlouvy je nutno vypisovat nové výběrové řízení a využívat při tom ustanovení § 50 odst. 1 písm. c) a d) zákona, neboť realizace původní veřejné zakázky stále probíhá, a proto by se nejednalo o dodatečné nebo opakované veřejné zakázky, ani o rozšíření či obnovu původní veřejné zakázky. Na závěr rozkladu zadavatel nesouhlasí s tvrzením Úřadu uvedeném v rozhodnutí, „že o porušení zákona se Úřad dozvěděl z monitoringu tisku MF Dnes ze dne 3.12.2001. V tomto tisku se nenachází žádná informace vedoucí ke zjištění, že Statutární město Olomouc porušuje zákon ... Rovněž zde nejsou jmenovány zakázky, u kterých Úřad v rozhodnutí shledal pochybení.“

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S52/02-152/2241/02-Te ze dne 3.5.2002 uložil zadavateli za konstatovaná porušení zákona pokutu, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí se plně ztotožňuji. Úřad však pochybil při formulaci výroku rozhodnutí.

K argumentaci zadavatele v rozkladu uvádím následující.

Zadavatel uvádí, že předmětné dodatky uzavíral na základě znění smlouvy, která ve svém textu reflektovala ustanovení § 40 odst. 2 zákona a vymezovala, za jakých podmínek lze překročit ke zvýšení ceny díla. Svůj postup tedy zadavatel považuje za zákonný a konstatování Úřadu, že zadavatel nepostupoval v souladu se zákonem, za nesprávné.

K tomu uvádím, že ustanovení § 40 odst. 2 zákona umožňuje cenu veřejné zakázky překročit jen za podmínek stanovených ve smlouvě, resp. zadavatelem při vyhlášení soutěže. Citované ustanovení však již neumožňuje, aby za určitých podmínek bylo možno rozšířit či změnit i předmět smlouvy, a tedy předmět veřejné zakázky tak, jak byl podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona specifikován v podmínkách obchodní veřejné soutěže. Vymezení plnění veřejné zakázky je obligatorní náležitostí vyhlášení podmínek obchodní veřejné soutěže, přičemž je nepochybné, že toto vymezení musí být jednoznačné co do množství a druhu zadavatelem požadovaných prací, dodávek, nebo služeb. Změně předmětu plnění veřejné zakázky přitom brání nejen kogentnost zákonného požadavku na jeho přesné vymezení, jak je obsažen v posledně citovaném ustanovení zákona, ale zákon především veškeré změny ve smlouvě, které by byly v rozporu s podmínkami obchodní veřejné soutěže, stíhá neplatností podle druhé věty ustanovení § 70 zákona. Vzhledem k výše uvedenému, a dále vzhledem k tomu, že všechny předmětné dodatky měnily původní smlouvy o dílo nejen ve vztahu k ceně veřejných zakázek, ale i ve vztahu k předmětu veřejných zakázek, nelze souhlasit s tvrzením zadavatele, že jeho postup byl v souladu se zákonem.

Současně nelze souhlasit i s dalším tvrzením zadavatele, že Úřad ve svém rozhodnutí „bez náležitého podkladu dovozuje, co všechno nelze dělat (a pokládá to za porušení zákona), aniž má k tomu řádnou a průkaznou oporu v zákoně“. S přihlédnutím k mé argumentaci, obsažené v předchozím odstavci, je zřejmé, že zadavatel měnil smlouvy o dílo na plnění původních veřejných zakázek, resp. při zadávání těch veřejných zakázek, na které uzavíral dodatky, postupoval v rozporu se zákonem, a tedy když Úřad tuto skutečnost konstatoval v napadeném rozhodnutí, učinil tak za „řádne a průkazné“ opory v zákoně.

Zadavatel dále v rozkladu parafrázuje obsah rozhodnutí Úřadu a uvádí, že uvedením tam obsažených tvrzení o porušení zákona se Úřad dopustil porušení ustanovení § 15 odst. 1 „zákoná“. Tento „zákon“ zadavatel v rozkladu blíže nespecifikuje, ale z dále uvedené citace předmětného ustanovení vyplývá, že se jedná o zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole“). Úřad měl podle názoru zadavatele v souladu s citovaným ustanovením zákona o státní kontrole pořídit o svých kontrolních zjištěních protokol, který měl obsahovat zejména popis zjištěných skutečností s uvedením nedostatků, a dále označení ustanovení právních předpisů, které byly porušeny.

K tomu uvádím, že Úřad při zahajování správního řízení z úřední povinnosti (tj. i v tomto případě), vždy postupuje podle ustanovení § 57 odst. 1 zákona v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Z toho vyplývá, že ustanovení zákona o státní kontrole se na postup Úřadu při zahajování či vedení správního řízení vůbec nevztahují, a tudíž se ani Úřad nemohl dopustit jejich porušení. Námitku zadavatele proto v tomto bodě považuji za bezpředmětnou.

Zadavatel dále konstatuje, že Úřadem v rozhodnutí naznačený postup při zadávání veřejných zakázek, tedy postup podle § 50 odst. 1 písm. c) a d) zákona, nebyl v konkrétním případě možný, neboť realizaci původních veřejných zakázek dosud probíhala, resp. probíhá, a proto nebylo možno dodatečné práce zadat jako dodatečné nebo opakované veřejné zakázky, resp. jako částečnou obnovu, rozšíření nebo úpravu předmětu původní veřejné zakázky.

S názorem zadavatele opět nelze souhlasit. Zákon v žádném ze svých ustanovení neomezuje použití ustanovení § 50 odst. 1 písm. c) a d) zákona pro zadání veřejné zakázky pouze na zakázky, jejichž realizace byla dokončena. Pouze v poslední větě ustanovení § 50 odst. 1 písm. c) zákon stanovuje, že výzva v případě dodatečné nebo opakované veřejné zakázky může být učiněna do 12 měsíců od splnění veřejné zakázky. Tímto určením je tedy stanovena nejzazší hranice, kdy je možno veřejnou zakázku tímto způsobem zadat, ovšem nic nevyovídá o tom, kdy nejdříve takto zadavatel může postupovat. Nic proto nenasvědčuje pro správnost výkladu zadavatele, že nejbližší možný termín použití posledně citovaného ustanovení zákona je až po skončení realizace původní veřejné zakázky, naopak; tento způsob se jeví jako nevhodnější a při splnění všech zákonných podmínek jako jediný možný pro zadávání „víceprací“ a dalších dodávek, jejichž potřebnost zjistí zadavatel až v průběhu realizace původní veřejné zakázky.

Konečně v závěru rozkladu zadavatel cituje z napadeného rozhodnutí Úřadu, „že o porušení zákona se Úřad dozvěděl z monitoringu tisku MF Dnes ze dne 3.12.2001“, přičemž tuto „citaci“ komentuje následovně: „V tomto tisku se nenachází žádná informace vedoucí ke zjištění, že Statutární město Olomouc porušuje zákon ... Rovněž zde nejsou jmenovány zakázky, u kterých Úřad v rozhodnutí shledal pochybení.“

K tomu uvádím, že ve zmiňovaném denním tisku MF Dnes ze dne 3.12.2001 je na straně A3 obsažen článek s názvem „Čtyřkoalice dává vydělat svým sponzorům“ autorů Jiřího Kubíka a Sabiny Slonkové. Článek se mimo jiné zmiňuje o okolnostech realizace několika veřejných zakázek na území statutárního města Olomouce. Na základě informací tohoto článku si pak Úřad v rámci své pravomoci, kterou mu dává ustanovení § 52 odst. 1 písm. b) zákona, vyžádal od zadavatele dokumentaci o zadávání předmětných veřejných zakázek a až po přezkoumání této dokumentace v rámci zahájeného správního řízení zjistil ta porušení zákona, která konstatoval v napadeném rozhodnutí. Není tedy pravda, že „o porušení zákona se orgán dohledu dozvěděl z monitoringu tisku“, a pokud zadavatel s tímto „tvrzením“ Úřadu ve svém rozkladu nesouhlasí, pak konstatuji, že žádné takové tvrzení se v napadeném rozhodnutí Úřadu nenachází. Úřad pouze v prvním odstavci odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí toto: „Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „orgán dohledu“), jako orgán příslušný podle § 51 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ..., si dne 12.12.2001 na základě vlastního monitoringu tisku (MF Dnes ze dne 3.12.2001), vyžádal od statutárního města Olomouc, ... (dále jen „zadavatel“), dokumentaci o zadání veřejných zakázek: „výstavba bytů“, „oprava olomouckého náměstí a výstavba nové kašny“ a „úprava prostorů před olomouckým nádražím“.“ Pro úplnost pak uvádím, že Úřad

zahájil ve věci správní řízení z vlastního podnětu, přičemž je ve vztahu k průběhu a výsledku tohoto řízení zcela irelevantní, co bylo Úřadu počátečním impulsem k zahájení šetření.

Po přezkoumání napadeného rozhodnutí Úřadu v celém rozsahu jsem shledal formální pochybení Úřadu při formulaci výroku tohoto rozhodnutí, když v něm Úřad uvádí, že „ve správním řízení zahájeném ... ve věci přezkoumání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele ..., učiněných při uzavírání dodatku ...“. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 52 odst. 1 písm. b) zákona dává Úřadu pravomoc přezkoumávat postupy zadavatele při zadávání veřejných zakázek, a nikoliv při uzavírání dodatků, výrok napadeného rozhodnutí jsem změnil.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí změnit, rozhodl jsem tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Statutární město Olomouc, se sídlem Horní náměstí 1, 771 27 Olomouc, zast. Ing. Martinem Tesaříkem
2. spis